

นิ ร ย ภู มิ ส ำ ห รั บ ค น บ า ป

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เหล่านายนิรยบาลจะโยนสัตว์นรก
เข้าไปในมหานรก ก็มหานรคนั้นมีสี่มุม สี่ประตู แบ่งไว้โดย
ส่วนเท่ากัน มีกำแพงเหล็กล้อมรอบ กรอบไว้ด้วยแผ่นเหล็ก
พื้นของนรกใหญ่นั้นสำเร็จด้วยเหล็กล้วนๆ ลูกโพล่ง แผ่ไป
ตลอดร้อยโยชน์รอบด้าน ประดิษฐานอยู่ทุกเมื่อ

นิรยภูมิสำหรับคนบาป

๕๘

มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาต่างรักตัวกลัวตาย คือรักตัวเองมากที่สุด ส่วนความรักที่มีต่อคนอื่น ไม่ว่าจะเป็นรักพ่อแม่ รักญาติพี่น้อง รักภรรยาสามี เป็นเรื่องที่รองลงไป น้อยคนนักที่จะรักคนได้ทั้งโลกเหมือนเป็นครอบครัวเดียวกันดังเช่นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อพระองค์ทรงเข้าถึงกายธรรมอรหัตตพิน จากความทุกข์ทั้งมวลแล้ว ทรงเมตตาแนะนำมนุษย์และเทวดาตลอดจนสรรพสัตว์ทั้งหลาย ให้หลุดพ้นจากความทุกข์ในสังสารวัฏ เข้าสู่อายตณนิพพานซึ่งเป็นความสุขอันเป็นนิรันดร์ ใจของพระองค์รักมวลมนุษยชาติเสมอเหมือนพระญาติร่วมสายโลหิต นั่นเป็นเพราะพระองค์ทรงมีพระเมตตา มีใจที่เป็นกลางๆ ไม่มีอคติ ไม่เลือกที่รักผลักที่ชัง ดังนั้นเมื่อเรารักตนและผู้อื่น จะต้องทำตนให้เข้าถึงธรรมกาย สันติสุขจะได้ขยายไปทั่วโลก

มีวาระพระบาลีที่ผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ใน เทวทูตสูตร ว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เหล่านายนिरยบาลจะโยนสัตว์นรกเข้าไปในมหานรก ก็มหานรคนั้นมีสีมูม สีประตุ แบ่งไว้โดยส่วนเท่ากัน มีกำแพงเหล็กล้อมรอบ ครอบไว้ด้วยแผ่นเหล็ก พื้นของนรกใหญ่นั้นสำเร็จด้วยเหล็กล้วนๆ ลูกโพล่งแผ่ไปตลอดร้อยโยชน์รอบด้าน ประดิษฐานอยู่ทุกเมื่อ”

นรกคือดินแดนที่เสวยวิบากกรรมของผู้ที่ได้ทำบาป

๕๕

อกุศลเอาไว้ เป็นสิ่งที่มีอยู่จริง ซึ่งเกิดขึ้นมาด้วยอำนาจของบาป ที่มีภพภูมิไว้รองรับผู้ทำบาปกรรมเอาไว้ในสมัยที่เป็นมนุษย์ การที่หลงพ้อได้ยกข้อความในเทวทูตสูตรมากล่าว ก็เพื่อจะได้ นำเรื่องราวเส้นทางการเดินทางไปสู่ปรโลก ที่ต้องไปเสวยทุกข์ ในอบายภูมิมาแล้วให้ทุกท่านได้ศึกษากันจะมีรายละเอียดในแง่มุม ต่างๆ ที่หลงพ้ออยากจะให้ทุกท่านได้ทราบว่า นรกรมีจริงไหม อยู่ที่ไหน และเป็นที่เสวยวิบากกรรมของใครบ้าง ถ้าหากนรกรมี อยู่จริง ทำไมมนุษย์ส่วนใหญ่จึงไม่เห็นนรกร และดูเหมือนจะไม่ กลัวตกนรกรกันเลย นี่ก็เป็นความกังขาที่เรามักได้ยินคำถามนี้ กันบ่อยๆ

การที่มนุษย์เรามองไม่เห็นอบายภูมิได้ด้วยตาเนื้อนั้น ก็ไม่ใช่ว่าสิ่งเหล่านี้จะไม่มีอยู่จริงๆ ของที่เรามองไม่เห็น จะบอก ว่าไม่มีก็คงไม่ถูก เพราะผู้รู้ทั้งหลายได้กล่าวเอาไว้ตรงกันว่า นรกรมีจริงเพียงแต่เรายังพิสูจน์ไม่ได้เท่านั้นเองแต่ผู้รู้จริงก็ยังมีอยู่ ในพระไตรปิฎกก็มีบันทึกเรื่องราวการเสวยวิบากกรรมอันทุกข์ ทรมาณในนรกไว้มากมาย ดังเช่นที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ในพระสูตรชื่อเทวสูตร ว่า

*สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ที่พระวิหาร-

นิตยภัตสำหรับคนบาป

๖๐

เชตวัน อารามของท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐี กรุงสาวัตถี พระองค์
ตรัสกับภิกษุทั้งหลายว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สมมติว่ามีเรือน ๒
หลังมีประตูตรงกัน บุรุษผู้มีตาดียืนอยู่ระหว่างกลางเรือน ๒
หลังนั้น พึงเห็นมนุษย์กำลังเข้าไปในเรือนข้าง กำลังออกจาก
เรือนข้าง กำลังเดินมาข้าง กำลังเดินไปข้าง ฉันทใด ดูก่อนภิกษุ
ทั้งหลาย ตถาคตก็ฉันทนั้นเหมือนกัน คือตถาคตสามารถมองเห็น
หมู่สัตว์กำลังจุติ กำลังอุบัติ เลว ประณีต มีผิวพรรณดี มีผิว
พรรณทราม ได้ดีหรือตกยาก ด้วยธรรมจักขุอันบริสุทธิ์ ล่วง
จักขุของมนุษย์ ย่อมทราบชัดซึ่งหมู่สัตว์ผู้เป็นไปตามกรรมได้ว่า

สรรพสัตว์เหล่านี้ประกอบด้วยกายสุจริต วชิสุจริต มโน-
สุจริต ไม่ติเตียนพระอริยเจ้า เป็นลัมมาทิฏฐิ เชื้อมั่นกรรมด้วย
อำนาจลัมมาทิฏฐิ เมื่อตายไปแล้วเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ก็มี
บังเกิดในหมู่มนุษย์ก็มี ส่วนสัตว์ผู้กำลังเป็นอยู่เหล่านี้ ประกอบ
ด้วยกายทุจริต วชิทุจริต มโนทุจริต ติเตียนพระอริยเจ้า เป็น
มิฉฉาทิฏฐิ เมื่อตายไปแล้ว เข้าถึงเปตติวิสัยก็มี เข้าถึงกำเนิด
สัตว์เดียรัจฉานก็มี เข้าถึงอบาย ทุกคติ วินิบาต นรกก็มี

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เหล่ายมบาลจะจับสัตว์นั้น ไปแสดง
แก่พญายมราชว่า ข้าแต่พระองค์ บุรุษนี้ไม่ปฏิบัติชอบในมารดา
ไม่ปฏิบัติชอบในสมณะ ไม่ปฏิบัติชอบในพราหมณ์ ไม่อ่อนน้อม
ต่อผู้ใหญ่ในสกุล ขอพระองค์จงลงอาญาแก่บุรุษผู้มีความ

อันลามกนี้เกิด”

นี่เป็นพุทธพจน์ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ทรงเห็นนรก รวมไปถึงดินแดนของพวกเปรต อสุรกายและสัตว์เดียรัจฉาน พระองค์ทรงรู้แจ้งแทงตลอดในเรื่องราวการไปเกิดมาเกิดของสรรพสัตว์เหล่านี้ ทันทิที่ทรงตรัสรู้เหนือรัตนบัลลังก์ได้คงไม่พระศรีมหาโพธิ์นั่นเอง

ความหมายของคำบาลีว่า อบาย ทุกคติ วินิบาต นรก มีความแตกต่างกันอย่างไร คำว่า อบายภูมิ เป็นความหมายเดียวกันกับคำว่า นิตยภูมิ นรกชื่อว่าอบายภูมิก็เพราะปราศจากความเจริญ ที่สมมติกันว่าเป็นแดนบาป เป็นดินแดนที่ความสุข ความเจริญงอกงามขึ้นไม่ได้แม้เพียงนิดเดียว มีแต่ความทุกข์ ล้วนๆ ไม่มีความสุขเจือปนเลย

คำว่า ทุกคติ คือคติที่ต้องสวดยทุกข์อย่างเดียว และเป็นคติที่เกิดขึ้นมาเพราะกรรมชั่วร้ายที่มีโทษมาก ซึ่งตนเองทำไว้ในคราวที่เป็นมนุษย์ คือตรงข้ามกับสฤคติที่สวดยสุขอย่างเดียว ส่วนคำว่า วินิบาต เป็นภูมิของพวกสัตว์ผู้ทำชั่ว เมื่อตกไปที่ภูมินี้ ก็จะเป็นผู้ไร้อำนาจวาสนา หรือหมายถึงเป็นสถานที่พวกสัตว์ผู้กำลังพินาศ มีอวัยวะใหญ่่น้อยแตกกระจัดกระจายน่ากลัวมาก

ที่ชื่อว่านิตยะหรือนรกนั้นเพราะเป็นสถานที่ไม่มีความเจริญ

นิตยภัตสำหรับคนบาป

๖๒

เป็นดินแดนที่ไร้ความยินดี มีแต่ความน่าหวาดเสียว น่าสะพรึงกลัวอยู่ตลอดเวลา เมื่อตกลงไปเป็นสัตว์นรกแล้ว ไม่มีสัตว์นรกตัวไหนอยากอยู่ในมหานรกนั้น แค่เห็นเพียงประตูนรกเปิดแง้มออกเท่านั้น สัตว์นรกต่างรีบวิ่งเพื่อจะหลบหนีจากการถูกทรมาน แต่ก็หนีไม่พ้นต้องทนทุกข์ทรมานจนกว่ากรรมจะหมด สัตว์นรกจะหลบหนีออกมาเหมือนนักโทษในโลกมนุษย์ที่แหกคุกหนี หรือจะหลีกเลี่ยงการถูกจำคุกไม่ได้เลย เพราะเป็นกฎแห่งกรรม ซึ่งเป็นกฎเหล็ก ที่สัตว์นรกจำเป็นต้องก้มหน้าก้มตา รับใช้กรรมที่ทำเอาไว้สถานเดียวเท่านั้น

กำเนิดของพวกสัตว์เดียรัจฉานถือว่าเป็นอบายภูมิเหมือนกัน สัตว์เดียรัจฉานเป็นสัตว์ที่มีอวัยวะไปตามขวาง คือ ขวางทางพระนิพพาน เพราะไม่สามารถหาศูนย์กลางกายได้ เมื่อหาศูนย์กลางกายไม่เจอ ก็ไม่สามารถบรรลุธรรมขั้นสูงได้ อย่างมากก็ทำได้เพียงยังจิตให้เสื่อมใสเท่านั้น เหมือนพญานาคที่เคยแปลงกายมาบวชเป็นพระ เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงทราบก็ห้ามท่านบวชอีกต่อไป เพราะอย่างไรก็ถือว่าเป็นเพียงเดียรัจฉาน จะทำได้ก็รักษาศีลให้บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นจึงจัดเป็นอบายภูมิอยู่นั่นเอง

กำเนิดสัตว์เดียรัจฉานแม้จะเป็นหนึ่งในอบายภูมิ ๔ แต่ก็ไม่จัดเป็นทุกข์ทั้งหมด เพราะบางทีก็เป็นสถานที่เกิดของสัตว์

ผู้มีฤทธิ์มาก เช่น พญานาคบ้าง พญาครุฑบ้าง ลัตว์เหล่านี้สามารถเนรมิตกายเป็นคนได้ หรือเป็นเหมือนเทวดาที่เหาะขึ้นไปบนสวรรค์เข้าสู่เทวสมาคมก็ได้ อีกพวกหนึ่งคือเปรตและอสุรกาย ถือเป็นทุกตติภูมิเหมือนกัน ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ อาจเข้าใจยากสักนิด ให้ค่อยๆ พิจารณาตรองตามไป จะได้เข้าใจในรายละเอียดของอบายภูมิหรือทุกตติภูมิได้อย่างถูกต้อง

เปตติวิสัยจัดเป็นทั้งอบายภูมิและเป็นทุกติ เพราะเป็นดินแดนที่ปราศจากความเจริญ เปตโลกนี้ไม่ถือว่าเป็นวินิบาต เพราะไม่มีการตกไปแล้วถูกทำลาย เปรตบางจำพวกมีฤทธิ์มาก ถึงกับมีทิพยวิมานขึ้นรองรับ เช่น เวมานิกเปรตเสวยทุกข์ตอนกลางวัน ส่วนกลางคืนจะเสวยสุขเหมือนชาวสวรรค์ ส่วนอสุรกาย ท่านถือว่าเป็นวินิบาต เพราะเมื่อเป็นอสุรกายแล้ว ก็เลื่อนจากโภคสมบัติทุกอย่าง ดำรงอัตภาพอยู่ด้วยความลำบากยากแค้น ทิวกระหาย นี่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับอบายภูมิ ทุกติ วินิบาต นรก ซึ่งเรามักจะได้ยินจนคุ้นหูกันดีอยู่แล้ว ให้ทุกคนหมั่นเพิ่มเติมความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจให้กับตัวเอง ด้วยการทำให้หยุดนิ่ง ให้เข้าถึงพระธรรมกายภายในตัวให้ได้ ชีวิตเราจะได้ปลอดภัยทั้งในโลกนี้และโลกหน้ากันทุกคน

